

Tebūnie šviesa redakcija:

Klubo vadovė:

Sigutė Stonkienė
sigute.stonkiene@gmail.com

Redaktorė:

Vaida Račkauskaitė
vaidutera@gmail.com

Laikraščio dizainerės:

Auksė Mačiūnaitė
a.maciunaite@gmail.com

Rugilė Abukaitytė
rugile.abukaityte@gmail.com

Žurnalistai:

Miglė Petkutė
miglpetkut@gmail.com

Dominyka Sutkutė
dominykasutkute1@gmail.com

Dimitrijus Širov
dimashirov@gmail.com

Mes dirbame

209 kabinete, į mus galite
kreiptis ir el. paštu:

tebuniesviesajj@gmail.com

„Moksleivių praktikos savaitėje“ šiemet dalyvaus rekordinis skaičius gimnazistų

Daugiau kaip šešiasdešimt gimnazistų ir šiais mokslo metais rudens atostogas skirs pažinčiai su profesija. Spalio 29 — lapkričio 2 dienomis organizuojama „Moksleivių praktikos savaitė“.

Geriausia pažintis su profesija – asmeninė patirtis. Moksleiviai visą rudens atostogų savaitę arba keletą dienų (priklausomai nuo konkrečios įstaigos galimybių) vietoje pamokų keliaus į pasirinktą darbo vietą, kurioje įsilies į konkrečių įmonių ir organizacijų darbuotojų komandas, atliks užduotis, dalyvaus vidiniuose organizacijų procesuose.

Projekto partneriai – socialiai atsakingos įmonės ir organizacijos, kurių dėka galime moksleiviams pasiūlyti itin platų galimų pasirinkti specialybių spektrą. Praktikos vietos ieškome Švietimo skyriaus sukurtame socialinių partnerių tinkle ir individualiai, tad šis sąrašas nuolat pildosi. Projektą „Moksleivių praktikos savaitė“ organizuoja profesijos patarėja Sigutė Stonkienė.

Praėjusiais mokslo metais Kamilė Andruškaitė atliko praktiką Šiaulių kūdikių namuose.

Janoniečiai apsilankė tarptautinių studijų parodoje

Spalio 3 dieną Kauno „Žalgirio“ arenoje vyko kasmetinė tarptautinių studijų paroda „Išsilavinimas ir karjera 2018“. Parodoje dalyvavo būrys mokinių iš mūsų gimnazijos.

Janoniečiai tarptautinėje studijų parodoje domėjosi studijų užsienyje perspektyvomis, klausėsi paskaitų apie karjeros planavimą.

Ekskursiją organizavo profesijos patarėja Sigita Stonkienė. Ji ir socialinė pedagogė Ilona Atkočaitienė klausėsi paskaitų pedagogams.

Įdomios paskaitos – tik labai nedidelė patirtų įspūdžių dalis. Visoje arenoje buvo įrengti įvairių užsienio universitetų stendai, prie kurių stovėjo kiekvieną iš jų atstovaujantis asmuo. Parodos lankytojai turėjo galimybę laisvai prieiti prie bet kurio juos dominančio stendo ir sužinoti visą norimą informaciją.

Ekskursija buvo šauni. Grįždami dalijomės parodos įspūdžiais ir savo karjeros planais.

Dominyka SUTKUTĖ,
žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ narė

2018
spalio
24

Nr.
31
Leidžiamas
nuo 1993m.

Tebūnie šviesa

Mūsų gimnazija tokia, kokioje mokomės,
Tokia, kokią matome ir jaučiame.

Šiaulių Juliaus Janonio gimnazijos laikraštis

Šiame numeryje:

AKTUALIJOS

Janoniečiai pasitiko kitokius mokslo metus

Pristatytas fotografijų albumas ŠIAULIŲ BERNIUKŲ GIMNAZIJĄ

Mūsų gimnazistams – apdovanojimai iš princo rankų

Mokytojos piligrimystė šv. Jokūbo keliu

Sveikiname naują Mokinių seimą

IVYKIAI

Jaunieji tyrėjai iš Kinijos grįžo su apdovanojimais

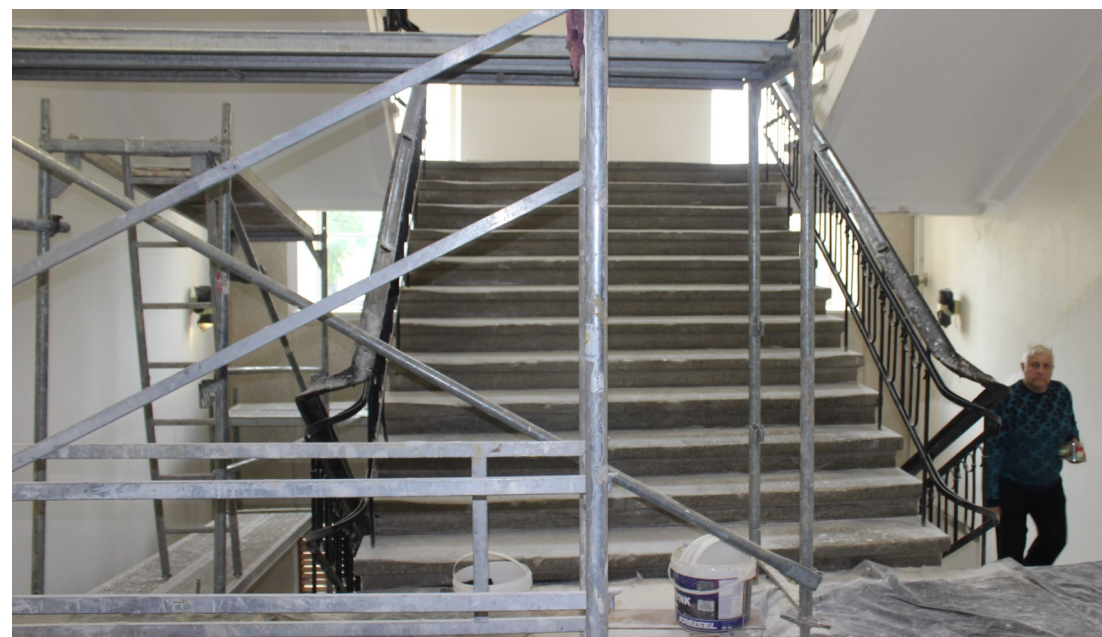
Protų mūšis „Sveika ir laiminga širdis“

SPORTAS

2017 – 2018 m. m. Lietuvos mokyklų žaidynių nugalėtojų apdovanojimai

TESTAS

„Ar tau lemta tapti turtingam?“

Šį rugsėjį janoniečių bendruomenės laukė nemenkas iššūkis: dėl gimnazijos remonto mokymo procesas vyksta ne tik gimnazijoje, bet ir Šiaulių universitete. Nelengva ir mokytojams – tenka lakstyti iš vieno pastato į kitą. Vardydami renovacijos minusus, mokytojai ir mokiniai pabrėžia: yra ir plusų, ir nemažai.

Nukelta į 4-5 psl.

Sveikiname Metų mokytoją Valentiją!

Skaitykite 8 psl.

JAV - žingsnis, kurį galėtų žengti kiekvienas?

Skaitykite 10 ir 11 psl.

Naujienos Juliaus Janonio gimnazijoje.
Naujienos Juliaus Janonio gimnazijai.

fb.com/naujienos.jjg

Bendruomenei

Rimas BUDRAITIS, direktorius

Baigėsi pirmasis šių mokslo metų mėnuo. Minimaliai prisitaikėme prie sunkių darbo sąlygų dėl renovacijos darbų. Tai šio pusmečio mūsų gimnazijos problema. Kiek įmanoma kviečiu susitelkti ir išgyventi šį laikotarpį, po kurio ateis šviesesnis laikas. Sunkumų daug. Sunku ir pedagogams. Bet pagalvokime, kaip bus gera, kai visa tai baigsis.

Kalbėkimės, būkime savo darbo vietos ir gimnazijos šeimininkais. Daugiau bendraukime. Taip daug ką galime išspręsti.

Taip jau sutapo, kad turime ir antrą iššūkį – etatinį darbo apmokėjimą. Kaip matote, mes begalime pasitikėti tik vienas kitu, gimnazijos bendruomene. Belieka susitelkti ir kurti savo švietimo sistemą čia – gimnazijoje. Tik taip galime išlikti, išvengti dalies mums primetamų problemų ir išsaugoti pagarbą pedagogui, mokiniui, savo gimnazijai.

Visais laikais ši gimnazija buvo stipri, o išbandymų turėjo daug didesnių. Išleistas ir pristatytas gimnazijos senųjų fotografijų albumas tai atspindi. Galite įsigyti šį albumą gimnazijos bibliotekoje už kad ir minimalią paramą albumui išleisti.

Dėkoju jums už supratingumą, kantrybę, linkiu, kad ir trečiasis rudens mėnuo neprailgtų. Gal pavyks kiek anksčiau įeiti į remontuojamą mūsų pastatą. Saugokime sveikatą ir palaikykime vieni kitus.

Janoniečiai pasitiko kitokius mokslo metus

Rugsėjo 3 dieną, pirmadienį, mūsų gimnazijoje įvyko kasmetinė Rugsėjo 1-osios šventė. Šiais metais rinkomės gimnazijos stadione, nes mokykla iš pagrindų remontuojama.

Šiek tiek apniukusių Rugsėjo 1-osios dieną susirinko 598 besišypsantys, pilni lūkesčių mokiniai.

Į gimnazijos kiemėlį šiek tiek apniukusių dieną susirinko 598 besišypsantys, pilni lūkesčių mokiniai. Šiais metais į gimnaziją atėjo net 150 pirmokų: 87 iš „Juventos“ progimnazijos bei 63 iš kitų mokyklų. 148 mokiniai tapo abiturientais.

Šventę pradėjo visų gimnazistų bei mokytojų sugiedotas gimnazijos himnas. Mokyklos direktorius Rimas Budraitis atsiprašė už laikinus nepatogumus dėl vykdomų remontų, kreipėsi į gimnazistus, primindamas jų šiais metais laukiančius nepatogumus, pareigas, negailėjo naudingų patarimų. Paskatino mus kurti, muzikuoti, sportuoti, lankyti įvairius būrelius ir, žinoma, atkakliai siekti tikslo. Mokinių seimo prezidentė Milvydė Marija Tamutytė kalbėjo neilgai, citavo gimnazijos šūkį: Res Non Verba sakė ji ,

„Darbais, ne žodžiais.“ Šventę pagyveno trečiokė Elzė Urbietytė, kuri gitara atliko savo kūrybos dainą „Bitės skrydis“. Jai pritarė dainininkas Arminas Stočkus.

Po renginio visos klasės kartu su savo auklėtojais išsikirstė: kas į jau suremontuotas klases gimnazijoje, kas į Šiaulių universiteto patalpas, kas į Pastoracinį centrą. Vėliau Šiaulių katedroje už gimnaziją buvo aukojamos šv. Mišios, o mieste vyko įvairūs renginiai bei koncertai.

Dominyka SUTKUTĖ,
žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ narė

8. Kuris teiginys geriausiai apibūdina tavo energingumą ir mokėjimą susikaupti?

- A. Man vos pakanka energijos sulaukti, kol baigsis pamokos mokykloje?
- B. Iš pradžių dirbu energingai, bet vėliau energija išsenka ir likusią dienos dalį dykinėju.
- C. Visą dieną energingai mokausi ir užsiimu papildoma veikla.
- D. Energija liejasi per kraštus, mėgstami užsiėmimai manęs nevargina.

10. Kuris teiginys geriausiai apibūdina jūsų reakciją, jeigu kas nors sako, jog neįstengsite ko nors padaryti?

- A. Nuleidžiu rankas, sakau -- tiek to arba imu savęs gailėtis.
- B. Įsiuntu, prarandu savitvardą.
- C. Vis tiek stengiuosi padaryti.
- D. Tai suteikia man energijos ir nepasiduodu, kol nepasiekiu, ko norėjau.

11. Reikia priimti svarbų sprendimą, bet nežinote, kaip pasielgti? Kuris teiginys tau tinka labiausiai?

- A. Žiūriu televizorių.
- B. Tariuosi su draugais, noriu sužinoti jų nuomonę.
- C. Išanalizuoju situaciją ir padarau taip, kaip man atrodo teisingusia.
- D. Pasitariu su draugais, logiškai išanalizuoju situaciją, bet vadovaujuosi savo nuojauta.

12. Kaip reaguoji, kai tyčia griunama tavo reputacija?

- A. Jaučiuosi labai prislėgtas, nežinau, kodėl žmonėms turėtų tai nepatikti.
- B. Nekreipiu dėmesio. Kam kelti triukšmą?
- C. Atvirai paklausiu, kodėl su manimi šitaip elgiamasi?
- D. Atkeršiju, tik dešimt kartų stipriau.

13. Tau nuolatos sekasi, atrodo, kad viskas klostosi pagal tavo norus. Ką darai?

- A. Atsipalaiduoju.
- B. Stengiuosi išlaikyti esamą padėtį.
- C. Pradedu kitokią veiklą.
- D. Nesiblaškydamas visą dėmesį skiriu mokymuisi, mėgstamai veiklai ir stengiuosi pasiekti dar daugiau.

Dabar suvesk rezultatus. Už kiekvieną „A“ gauni 1 tašką, už „B“ -- 2, už C -- 3 taškus, o už D -- 4 taškus. Atsakymą rasite toliau pateiktoje lentelėje.

TAŠKŲ SKAIČIUS. ĮVERTINIMAS

15-25	Blogai. Būtina iš esmės peržiūrėti savo nuostatas.
26-35	Vidutiniškai. Reikia perjungti aukštesnę pavarą.
36- 45	Gera. galimybių yra, tik reikia šį tą patobulinti.
46-60	Puiku. Esate pasirengę stoti į aukščiausiąją lygą. Visu greičiu pirmyn.

Ar tau lemta tapti turtingam?

Atlik testą ir sužinosi

1. Kiek pinigų norėtum turėti po dešimties metų?

- A. 200 000 eurų.
- B. 500 000 eurų.
- C. 5 milijonus eurų ir daugiau.

2. Iš kur svajoji gauti pinigų?

- A. Išlošti loterijoje.
- B. Gauti gerai mokamą darbą su sveikatos draudimu, trijų savaitių atostogomis ir pensijų fondu.
- C. Turėti neribotų pasyviųjų pajamų iš verslo ir (arba) nekilnojamojo turto bei investicijų.

3. Kuris teiginys geriausiai apibūdina tavo dabartinę finansinę padėtį?

- A. Esu labai patenkintas savo finansine padėtimi.
- B. Iš dalies esu patenkintas savo finansine padėtimi.
- C. Esu nepatenkintas, tačiau nieko negaliu pakeisti.
- D. Mano finansinė padėtis nepakencijama. Noriu turėti kur kas daugiau.

4. Kiek laiko skiri mokslui ir pasirinktų dalykų studijavimui, kurių geri rezultatai padėtų pasiekti tikslą ir gyvenimo gerovę?

- A. Mažiau kaip pusvalandį.
- B. Nuo pusvalandžio iki valandos.
- C. Nuo vienos valandos iki dviejų valandų.
- D. Dvi valandas ir daugiau.

5. Kaip elgiesi susidūręs su sudėtinga problema?

- A. Nekreipiu į ją dėmesio ir tikiuosi, kad viskas susitvarkys savaime.
- B. Skundžiuosi draugams ir artimiesiems.
- C. Palieku problemas spręsti patiems.
- D. Suku galvą, kol randu išradinę sprendimą.

6. Ką manai apie mokyklą ir pamokas?

- A. Tikra nuobodybė. Nekenčiu jos.
- B. Kažkas patinka, kažkas ne, tik norėčiau mokytis kitur.
- C. Mokykla nebloga. Privalau dirbti, kad įgyvendinčiau savo svajones.
- D. Mokytis man labai patinka. Smagu, kai pasieki gerų rezultatų, tai pakelia nuotaiką.

7. Ką ateityje darytum, netekęs darbo arba pajamų šaltinio?

- A. Kad būtų pigiau, apsigyvenčiau su draugais, giminačiais, išsirūpinčiau bedarbio pašalpą.
- B. Mokyčiausi naujos profesijos.
- C. Susirasčiau kitą darbą.
- D. Įsteigčiau savo įmonę.

Žurnalistų klubas „Tebūnie Šviesa“ kviečia naujus narius!

Vaida RAČKAUSKAITĖ,
žurnalistų klubo „Tebūnie Šviesa“ redaktorė

Sveiki, janoniečiai! Aš Vaida - naujoji laikraščio „Tebūnie Šviesa“ redaktorė. Ėmiausi šių pareigų, tikėdamasi įgyti daugiau patirties žurnalistikos srityje. Nusprendžiau išbandyti save, suburti atsakingą ir vieningą žurnalistų komandą. Turime puikių žmonių, atsidavusių klubo veiklai, bet su daugiau narių atkeliautų daugiau naujų idėjų, temų. Gimnazijos laikraštis „Tebūnie šviesa“ taptų dar įdomesnis, įvairesnis, būtų viešinama daugiau problemų, kurias gimnazijos bendruomenė turėtų aptarti ir spręsti. Žurnalistai gali labai prisidėti, kad gimnazijos bendruomenės gyvenimas gerėtų, kad būtų išgirsta kiekvieno čia dirbančio ar besimokančio nuomonė.

Todėl labai kviečiu prisijungti prie mūsų draugiško, vieningo, šilto kolektyvo, ypač tuos, kurie mėgsta rašyti, reikšti savo nuomonę, kelti problemas, dirbti komandoje ar dalyvauti renginiuose. Juolab kad žurnalistų klubas „Tebūnie šviesa“ - puiki proga realizuoti save, praplėsti akiratį, lavinti kritinį mąstymą, pagerinti lietuvių kalbos žinias, pažinti žurnalistų profesiją.

Rašymas – itin svarbus dalykas šiuolaikiniam žmogui. Rašiniu galima pasakyti tai, apie ką kartais nedrąsu viešai kalbėti. Rašymas daro didelę įtaką žmogaus mąstymui, kūrybiškumui. Tad kviečiu Jus, gimnazistai, nepraleisti tokios progos. Jei sudomino, susisieki su redakcija šiuo adresu: vaidutera@gmail.com) Linkiu sėkmingų mokslo metų!

Sveikiname naują Mokinių seimą!

Spalio 12 dieną išrinktas naujas gimnazijos Mokinių seimas, o spalio 17 dieną vykusiuose prezidento rinkimuose išrinktas naujas prezidentas ir viceprezidentė.

Sveikiname naują Mokinių seimą ir linkime sėkmės!

Naujai išrinkto Mokinių seimo prezidentas Arminas Stočkus su buvusio seimo prezidente Marija Milvyde Tamutyte.

Mokinių seimo prezidentas

Arminas Stočkus (III e)

Viceprezidentė

Miglė Sudeikytė (I a),

Nariai:

Rūtenė Andrijauskaitė, I e

Veronika Dapkutė II d

Vaida Račkauskaitė, II b

Toma Savickaitė, I b

Laisvūnė Šimonytė, I e

Šarlota Tuzova, II b

Eimantas Urniežius, II d

Mantvidas Valančius, II c

Lukas Volkovas, III b

Pamokos statybose: ar vien tik minusai?

Ši rugsėji janoniečių bendruomenės laukė nemenkas iššūkis – mokymo procesas vyksta ne tik gimnazijoje, bet ir Šiaulių universitete. Nelengva ir mokytojams – tenka lakstyti iš vieno pastato į kitą. Vardydami renovacijos minusus, mokytojai ir mokiniai pabrėžia: yra ir plusų, ir nemažai.

Danutė KRATUKIENĖ, fitybos mokytoja:

Kiekviena renovacija sukelia tam tikrų nepatogumų, bet didelis džiaugsmas po jos. Švara, tvarka, tam tikrų daiktų inventarizacija – laikyti ar atsisakyti. Labai norėtusi, jog atsirastų kiekvienam mokytojui ir mokiniui tinkama darbo vieta, atnaujintos priemonės, kad tiek mokytojai, tiek mokiniai jaustųsi saugūs, turintys geriausias sąlygas mokytis ir mokyti.

Monika VAŠKAITĖ, IV b klasė:

Kol kas negaliu nieko pasakyti apie teigiamą renovacijos pusę: tiek to džiaugsmo, juk naujose patalpose nedaug besimokysime. Nauji mokslo metai, naujos patalpos universitete, blaškymasis – dvyliktokams tai nieko gero nežada. Tenka priprasti prie naujo pamokų laiko. Beje, mano nuomone, pamokų laikas dabar patogesnis: per ilgąjį pertrauką suspėji ir pavalgyti, ir pailsėti.

Aš manau, būtų buvę geriau, jei gimnazijoje būtų likę pirmokai (nes apsiprastų su patalpomis) ir dvyliktokai (ramiai paskutiniiais metais atsisveikintų su mokykla). Netgi teko girdėti kalbų, jog pirmokai ir antrokai pamiršo gero elgesio taisyklės ir kultūrą – vyresnieji jiems būdavo pats geriausias pavyzdys. Tad toks skirstymas tikrai ne visiems į naudą.

Kokios kitos problemos? Pavargę tampome su savimi visas knygas arba esame priversti kai kurias palikti namie. Į kūno kultūrą turime keliauti per lauką arba po pamokos skubėti iš Dubijos mokyklos į universitetą. Visi sušilę, galima sakyti, patys save susargdiname. Mokytojai vos suspėja atbėgti į mūsų pamokas, kartais vėluoja arba išleidžia anksčiau, kad spėtų vėl nubėgti į mokyklą. Lieka vis mažiau laiko mokytis, o juk mums svarbi kiekviena minutė. Dėl papildomų konsultacijų – negalime nueiti į nurodytą kabinetą, nes mokytojo tuo metu ar tą dieną nėra.

Emilija RUŠKYTĖ, IV d klasė:

Esu patenkinta, nes renovacija yra didelis gėris tiems, kurie gimnazijoje mokysis vėliau. Žinoma, tai kelia daug nepatogumų dabartiniams gimnazistams, bet sunkiai galime kažką pakeisti. Daug sunkiau bendrauti su mokytojais, kurių per pertraukas neįmanoma surasti, jie visi labai sudirgę, šiek tiek labiau pavargę, to nepaslėpsi. Mūsų Mokinų seimo veikla buvo beveik užšaldyta – nematėme visos moksleivių bendruomenės ir negalėjome

rengti jokių renginių, veiklų, seniūnų susirinkimų. Labai norėčiau, kad viskas kuo greičiau grįžtų į savas vėžes, nes toks išsiblašymas kenkia mokymosi kokybei. Abiturientams mokymosi turinys yra ypač svarbus.

Robertas KAZBARAS, IV a klasė:

Sunku pasakyti, ar esu patenkintas renovacija: rezultatų dar nėra, nežinome, kada viskas bus baigta. Kita vertus, idėja mus perkelti į Šiaulių universiteto pastatą buvo labai racionali – abituriantų atitraukti toliau nuo dulkių ir statybų garsų, kad galėtume ramiai ruoštis egzaminams. Deja, universitete mus lydi tie patys statybų garsai ir prastesnės kokybės kabinetai, dažnai negalintys patenkinti ir taip minimalių techninių priemonių poreikių.

Kristina MURAUŠKIENĖ, istorijos mokytoja:

Renovacija yra gerai. Dirbsime gražesnėje ir ugdymo procesui tinkamesnėje aplinkoje. Norėjosi, kad darbai būtų atlikti atostogų metu, bet realybė kitokia. Sunkumų yra: vaikščiojimas iš auditorijos į auditoriją, iš gimnazijos į universitetą ir atvirkščiai. Tai neleidžia racionaliai pasinaudoti mokymui(si) skirtomis priemonėmis. Kita vertus, kaip bus gera sugrįžti į atnaujintas klases!

Goda BAČIANSKAITĖ, IV b klasė:

Renovacija visada gerai, tik, žinoma, trukdžiai mokymuisi labai nesmagūs. Sunkumų iškyta dėl nuolatinio chaoso, pamokų trumpėjimo, dėl mokytojų lakstymo per du pastatus. Nesmagu, kad renovacija išpuolė dvyliktoje klasėje, bet nieko nepakeisi. Žinoma, gimnazijoje geresnės sąlygos. Kol kas viskas yra pakankamai gerai, tiesiog nesame įprastose komforto zonoje.

Irena VIDŽIŪNIENĖ, kūno kultūros mokytoja:

Galvoju, sistema kalta. Vieną žinau: tai praeis – ir tada gyvensime švarioje, gražioje, pasikeitusioje gimnazijoje.

Mūsų gimnazistams – apdovanojimai iš princo rankų

Spalio 10 dieną Valdovų rūmuose įvyko Edinburgo hercogo tarptautinių apdovanojimų programos (toliau – DofE) ceremonija. Jos metu 24 jaunuoliai iš visos Lietuvos buvo apdovanoti aukso ir sidabro ženkleliais. Jo Karališkoji Prakilnybė Princas Edward, Vesekso Grafas ir Jos ekscelencija Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė įteikė sertifikatus ir ženklelius.

Šiaulių Juliaus Janonio gimnazijos DofE dalyvis bronzos ženklelio siekiantis Deividas Bartkus garbius svečius sužavėjo atliekamomis dainomis. Iškilmingoje ceremonijoje gimnazistei Elzei Urbietytei buvo įteiktas sidabro ženklelis. „Jausmas, kurį jaučiau tiek atsiėmusi ženklelį, tiek po ceremonijos bendraudama su žmonėmis (apdovanojimuose dar teko garbė ir padainuoti), neapsakomai geras. Tą dieną jaučiausi

Valdovų rūmuose įvykusios Edinburgo hercogo DofE tarptautinių apdovanojimų programos metu Jo Karališkoji Prakilnybė Princas Edward mūsų gimnazistei Elzei Urbietytei įteikė sidabro ženklelį.

Jo Karališkoji Prakilnybė Princas Edward ir Jos ekscelencija Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė įteikė sertifikatus ir ženklelius DofE programos vadovei Irenai Vidžiūnienei ir janoniečiams.

pasiekusi labai daug ir dabar, kai jau liko vienas mažytis žingsnelis iki pradedant Aukso ženklelio programą, galiu pasakyti, kad ši programa duoda labai daug, nė sekundės nesigailėjau ir nesigailiu, kad pasirinkau joje dalyvauti!“ – teigia Elzė Urbietytė. Jai siekti tikslų padėjo gimnazijos DofE žygių vadovė Danutė Kratukienė, vadovė Irena Vidžiūnienė, koordinatore Milda Sinickienė.

Apdovanojimus gavę jauni žmonės, siekdami jiems patiems asmeniškai prasmingų bei įdomių tikslų, skyrė ne mažiau kaip 12 mėnesių aktyviai fizinei veiklai: bėgiojo, plaukiojo, žaidė tenisą, tinklinį, važiavo dviračiais, jodinėjo arkliais, šoko, užsiėmė joga. Piešė, fotografavo, grojo, kūrė vaidmenis, video, rūbų eskizus, mokėsi gaminti valgyti, skaitė, mokėsi užsienio kalbų. Aktyviai savanoriavo: padėjo seneliams, beglobiams gyvūnams, vedė užsiėmimus vaikams, organizavo renginius bei dalyvavo žygiuose gamtoje – nužingsniuota ne mažiau kaip 1000 kilometrų.

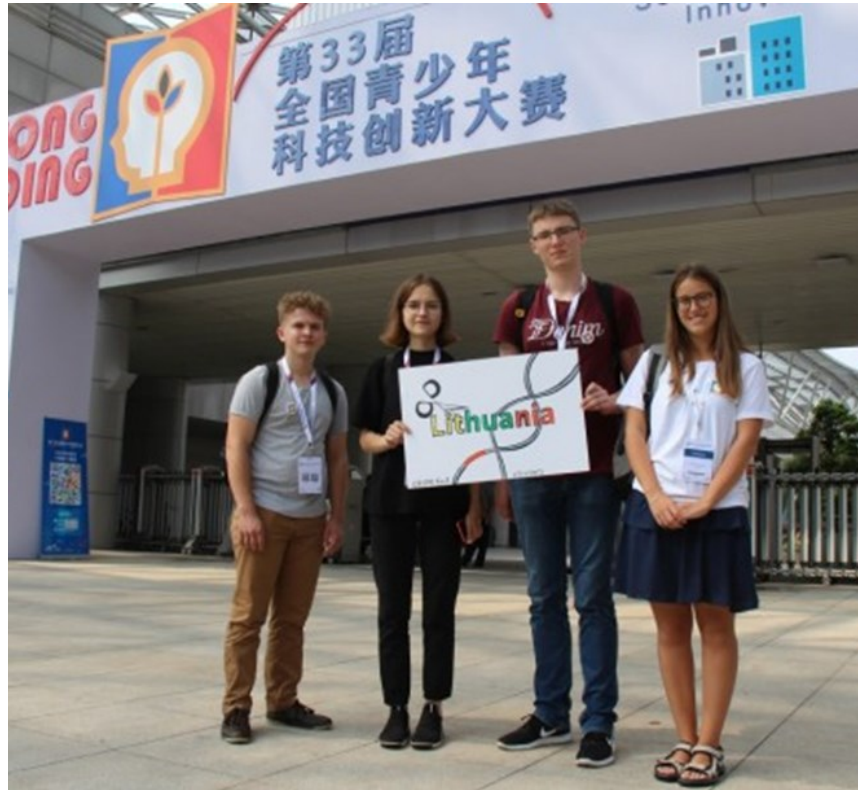
DofE programa yra pasaulyje gerai žinoma neformaliojo ugdymo, savęs tobulinimo programa, skirta jaunimui nuo 14 iki 24 metų ir įgyvendinama daugiau nei 130 pasaulio šalių. DofE programos tarptautinius sertifikatus bei pasiekimus atspindinčius ženklelius vertina tarptautinių kompanijų personalo atrankos specialistai.

Didžiuojamės savo mokiniais!

*Informaciją parengė Irena VIDŽIŪNIENĖ,
DofE programos vadovė*

Jaunieji tyrėjai iš Kinijos grįžo su apdovanojimais

Daugiau nei tūkstantis jaunųjų tyrėjų iš 44 šalių savo atliekamus tyrimus pristatė Kinijoje vykusiame Mokslo ir technologijų inovacijų konkurse paaugliams CASTIC 2018 (angl. China Adolescents Science & Technology Innovation Contest). Konkursas vyko rugpjūčio 14–20 dienomis Čongčinge.

Garbinga III vieta tarptautiniame konkurse atiteko Ugnėi Steponavičiūtei ir Domantui Burbai iš mūsų gimnazijos už mokslinį tyrimą „Jonizuoto oro įtaka augalų augimo stimuliavimui ar slopinimui“.

Šis konkursas mokiniams suteikia galimybę išbandyti savo jėgas multikultūrinėje aplinkoje ir įvertinti savo atliekamų darbų aktualumą ir konkurencingumą tarptautiniu mastu, skatina pažinti kitų šalių kultūras, užmegzti ryšius su jaunaisiais tyrėjais iš viso pasaulio, lavina tiriamojo darbo, socialinius ir komunikacinius gebėjimus.

Neformaliojo švietimo centro inf.

Mokytojų diena – su šalmais ir plaktukais

Spalio 5 mūsų gimnazija šventė Mokytojų dieną. Kaip ir kiekvienais metais, iš pat ryto tvyrojo šventiška nuotaika: Mokinų seimuko nariai, apsirengę statybininkais, kvietė mokytojus išsirinkti mokslo metų šūkį bei fotografuotis. Pamokas vesti padėję abiturientai taip pat buvo su šalmais, specialiomis liemenėmis bei įrankių diržais. Kas su savimi atsinešė plaktuką, kas metą, o kas grąžtą – kaip ir dera dirbantiems statybose.

2018. 10

III d klasės mokiniai sveikina savo auklėtoją Vaidą Jankevičių su Mokytojų diena.

Mokytojai buvo atlaidesni ir linksmesni nei įprastai, labiau atsipalaidavę ir besišypsantys. Mokiniai po visą gimnaziją bėgiojo su dovonomis, gėlėmis, rengė įvairiausius siurprizus savo mokytojams.

Daugumos pamokų metu buvo organizuojamas darbas grupėse, žaidžiami įvairūs žaidimai - vieni susiję su mokomuoju dalyku, kiti ne, tačiau visiems buvo linksma praleisti dieną kitaip.

Po keturių pamokų mokytojai „Juventos“ progimnazijoje klausėsi pianisto Roko Zubovo šventinio koncerto. Vėliau dalis jų išvyko į ekskursiją po Palangą.

Dominyka SUTKUTĖ,
žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ narė

Pijus KONDROTAS, IV c klasė:

Renovacija, manau, tik į gera. Po to juk turėsime gražią, atsinaujinusią gimnaziją. Sunkumų, žinoma, išskyla: buvo ganėtinai sunkus startas fakultete, patalpos nebuvo tinkamai paruoštos, kilo kitų nesklandumų. Manau, kažką pakeisti dabar jau vėlu. Mano galva, renovacijos procesą reikėjo pradėti žymiai anksčiau ir didesniais pajėgumais, kad ji užsibaigtų laiku. Dėl patalpų, manau, apskritai būtų buvę produktyviau visiškai apieisti mokyklos pastatą - darbai būtų vykę greičiau ir efektyviau.

Vaida RAČKAUSKAITĖ, II b klasė:

Esu patenkinta renovacija, kai ji baigsis, džiaugsimės gražesne gimnazija. Man patinka, kad ilgoji pertrauka trunka 45 minutes: užtektinai laiko pavalgyti, pabendrauti su draugais, pasikartoti pamokas ir tiesiog pailsėti. Mano nuomone, reikėtų palikti šį laiką.

Kita vertus, remontai suke-

lia sunkumų. Pavyzdžiui, mūsų klasei informacinės technologijos vyksta universitete, turime tik dešimt minučių iki ten nueiti. Pamoka prasideda vėliau nei įprastai, pasibaigia anksčiau, trūksta laiko efektyviai mokytis.

Urtė Dorotėja KIRILIAUSKAITĖ, I e klasė:

Sunkumų yra visokių: negalima palikti tam tikrų daiktų kabinetuose, mat jie nuolatos keičiasi, dėl to pasitaiko ir į pamokas pavėluoti. Spėju, dar vienas sunkumas bus, kai po renovacijos pirmokams teks iš naujo pratintis prie naujojo pastato.

Kalbino Miglė PETKUTĖ,

žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ specialioji korespondentė

Spalio 13 dieną dvidešimt vienam Lietuvoje studijuojančiam janoniečiui įteiktos Kazimiero Butkaus stipendijos

Protų mūšis „Sveika ir laiminga širdis“

Spalio 11 dieną Šiaulių miesto savivaldybės visuomenės sveikatos biure vyko protų mūšis „Sveika ir laiminga širdis“, skirtas Pasaulinei širdies dienai paminėti. Jame dalyvavo Šiaulių miesto gimnazijų I klasių mokinių komandos. Mūsų gimnazijai atstovavo I d klasės mokinės Ugnė Arbačiauskaitė, Aurėja Briedytė, Augustė Gočelkytė. Protų mūšyje merginos pasitikrino turimas žinias, susijusias su širdies krau-

jagyslių ligomis, sužinojo naujų, įdomių faktų apie širdį ir smagiai praleido laiką. Visiems dalyviams buvo įteiktos padėkos ir atminimo dovanėlės.

Rasa VAIŠVILĖ,
visuomenės sveikatos specialistė, vykdanči sveikatos priežiūrą mokykloje

Visiems protų mūšio „Sveika ir laiminga širdis“ dalyviams buvo įteiktos padėkos ir atminimo dovanėlės.

Mokytojos piligrimystė šv. Jokūbo keliu

Praėjusių vasarą mūsų gimnazijos tikybos mokytoja Danutė KRATUKIENĖ viena pati pasiryžo įveikti šv. Jokūbo kelią Ispanijoje arba tiesiog Camino (šv. Jokūbo kelias ispaniškai vadinamas Camino de Santiago- kelias į Santjagą, o šnekamojoje kalboje trumpinamas tiesiog Camino). Mokytoja pasirinko šiaurinį šv. Jokūbo kelią. Jis driekiasi nuo Prancūzijos iki Atlanto vandenyno, nuo didingųjų Pirėnų iki žaliuojančių Galicijos miškų – aukštyn ir žemyn kalnais ir kalvelėmis, kukurūzų plantacijomis ir pievomis per mažus kaimus ir ištaigingus šiaurinės Ispanijos miestus. Anot jos, gamtos grožis viena iš įspūdingiausių patirčių: „Tą pačią dieną gali kopti į kalną ir vėl leistis nuo jo, eiti mažų kaimelių keliukais, o po pietų maudytis gaiviame Atlanto vandenyne.“

Kodėl verta palikti komforto zoną?

Mokytoja prisimena: ruošdamasi į žygį, neįsivaikėjusi abejonių - likti įprastoje komforto zonoje ar žengti pirmyn? Viskas ar net daugiau nei jai reikėjo, buvo nelengva, bet panešama kuprinė. Joje buvo vaistų (kurie ir liko nepanaudoti), drabužių, vandens ir kitų kelyje būtinų smulkmenų. Svarbiausias piligrimo dokumentas – tai pasas, kuriame renkami antspaudai.

Piligrimų nakvynės namuose, bažnyčiose ar užieigose bent kartą per dieną reikalinga gauti antspaudą. Atėjus į Santjago de Compostelą pasas būna pilnas antspaudų ir pateikus jį piligrimų centre, išduodamas piligrimo diplomas

Mokytoja Danutė Kratukienė jau su Compostela ir atstumo sertifikatu – įveikto piligrimystės žygio

liudytojais.

Pėsčiomis įveikusi tūkstantį kilometrų, mokytoja visus ragina: „Drąsos - patogų sofų gyvenimą pakeisti į žygio batus“.

(compostela) ir atstumo sertifikatas.

Pradėti kelią vienai, be draugų, šeimos ar bendraminčių daugeliui atrodytų rimtas iššūkis. „Tyla, ramybė, tik gamtoje girdimi garsai ar sutikti bendrakeleiviai leidžia džiaugtis naujais atradimais: pastebėti smulkmenas, išdrįsti užkalbinti nepažįstamuosius, priimti kitų pagalbą,“ – sako tikybos mokytoja. Kartais pradedantiesiems kelia nerimą klausimas: „Ar neapsiklysiu?“ Šis klausimas, sako mokytoja, neramina tik kelio pradžioje. Kelias rodo pieštos geltonos rodyklės ant namų, stulpų, žemės ar pakelės akmenų, kriauklės simbolis, taip pat sutikti žmonės, kurie labai greitai patikslina, ar eini tinkama kryptimi. Mokytojai padėjo orientuotis mobiliąją programėlę Bueno Camino.

Atrasti savo tempą ir ritmą

Piligrimai keliai su tamsa, albergės (nakvynės namai) ima knibždėti nuo penktos ryto. Bent jau pirmomis dienomis. Tuo metu lauke aklina tamsa. Reikia eiti su žibintuvėliu ir būti akylam stebėtojų, kad pastebėtum rodykles ir nenuklystum nuo kelio. Tačiau švinta taip pat greitai, kaip ir šyla oras arba užsina lietus – dienomis nugara būna šlapia nuo prakaito ar lietaus. Kiekvienas keliauja savo empu ir ritmu: planuodamas atstumą, nakvynės vietą, stoteles, atokvėpio valandėles prie vandens ar kalno viršūnėje. Mokytoja keldavosi, kai dar kiti miegodavo ir jau įdienojus pusę dienos kelio būdavo sėkmingai įveikusi.

Nukelta į 7 psl.

- Ar galėtum trumpai supažindinti skaitytojus su JAV koledžų ir universitetų sistema?

- Amerikos švietimo sistema yra visiškai kitokia nei Lietuvos. Yra dvejų metų koledžai ir ketverių metų koledžai, dar kitaip – universitetai. Dvejų metų koledžuose yra rudens, pavasario semestrai. Dar galima pasiimti kelis dalykus mokytis per vasaros semestrą, kuris dažniausiai tęsiasi vieną mėnesį. Kiekvieną semestrą dalykai keičiasi. Keičiasi ir klasės draugai. Pavyzdžiui, aš pirmą semestrą (2017 pavasarį) turėjau filosofiją, mikroekonomiką, anglų kalbą 1, marketingą ir matematiką verslui. Antrą semestrą pasiėmiau makroekonomiką, anglų 2, verslo statistiką ir pasaulio religijas. Trečią semestrą: finansinę buhalteriją – finansus, puslapių kūrimą, politikos mokslą ir viešąją kalbėjimą. Šį semestrą turiu buhalteriją verslui, orų ir klimato klasę, moderniąją kultūrą ir menų/imigraciją JAV ir verslo valdymą.

Jei nori gauti bendrąjį išsilavinimą ir dvejų metų laipsnį kokiaje nors srityje, yra tam tikri reikalavimai. Kai kuriuos dalykus privalai pasirinkti, pavyzdžiui, pasaulio religijas, anglų 1 ir 2. Kitus dalykus privalai pasirinkti iš tam tikrų sričių. Pavyzdžiui, iš socialinių/humanitarinių mokslų pasirinkau filosofiją. O kitus dalykus gali pasirinkti visai savarankiškai. Kadangi aš mokausi verslo, pasirenku visas klases, susijusias su verslu.

Viskas skaičiuojama valandomis. Yra tam tikras skaičius valandų privalomiems dalykams ir pasirenkamiesiems dalykams. Po dvejų metų gauni pirmąjį išsilavinimą ir tada nusprenđi, ar tau reikia ketverių metų išsilavinimo (bakalauro), ar ne.

Jei tavo profesijoje geriau baigti bakalaurą, iš koledžo pereini į universitetą. Čia dvejus metus giliniesi tiksliai į savo specialybę.

- Ką geriau rinktis – koledžą ar universitetą?

- Koledžai yra daug pigesni nei universitetai, todėl labai protinga baigti pirmus dvejus metus koledže ir tik tada pereiti į universitetą. Taip pat koledžai suteikia laisvės išbandyti daug skirtingų dalykų, ypač jeigu dar nesi apsisprendęs, ką mokysies toliau. Jeigu nori stoti iš gimnazijos tiesiai į universitetą, reikia išlaikyti SAT egzaminą, TOEFL egzaminą ir pateikti baigimo atestatą arba kelių pusmečių pažymius. Koledžiui reikia tik TOEFL egzamino ir baigimo atestato.

- Yra žmonių, galvojančių, kad JAV – galimybių šalis, pasiūlinkanti visus išskėstomis rankomis, garantuojanti lengvą pradžią bei pinigus.

- Paskutiniai tavo žodžiai sukėlė šypsena. Žinau, visi galvoja, jog atvykai į JAV – jau viskas, gyveni amerikietiško svajonę, turi pinigų, viskas kaip sviestu patepta. Taip tikrai nėra. Visų pirma, tai visiškai naujo gyvenimo pradžia. Visiška transformacija. Net dirbant aukščiausio lygio darbą Lietuvoje, atvažiavus į Ameriką, dažniausiai teks pradėti ne nuo pačių maloniausių darbų. Tačiau JAV yra galimybių šalis, čia nėra sunku kilti aukštyn. Galimybių daug, bet reikia mokėti jas pamatyti, atrasti ir jomis pasinaudoti. Esu daug kartų girdėjusi, kaip amerikiečiai, gimę JAV, nemato tų galimybių, bet imigrantai, savo šalyje patyrę kitokias gyvenimo sąlygas, jas pasitebi ir jomis naudojami.

Mano ir Gabijos susitikimas „Starbucks“ kavinėje. Gabijos rankose knyga „Hero“, kurią padovanojau atsidėkodama už patarimus, pokalbį, praleistą laiką.

- Kokie, tavo nuomone, JAV pliusai ir minusai?

- Hmm... Pliusai: daug skirtingų žmonių. Ne tik išvaizda, bet ir mąstymu. Tokia įvairovė suteikia daugiau galimybių pažvelgti į situacijas kitomis akimis, suprasti, kai kuriuos reiškinius, pažinti naujas kultūras/religijas, išeiti iš savo tradicinio mąstymo ribų. Taip pat JAV yra daug skirtingų valstijų su skirtinga gamta, klimatu, kalba. Stipri ekonomika. O tiek klubų ir organizacijų, kaip JAV universitetuose, koledžuose, manau, niekur nėra – taigi visos galimybės saviraiškai. Žmonės dažniausiai labai malonūs ir nusiteikę padėti. Maisto pasirinkimas platus, ypač jei nori būti vegetaru ar veganu. Minusai: yra žmonių grupių, kurios diskriminuojamos. Visi daug dirba, bėga. Čia gyvenimas verda. Kita vertus, GMO produktai maiste neprivalo būti pažymėti – tai minusas. Kitas minusas būtent Čikagoje – yra labai nesaugių rajonų. Todėl reikia būti labai atidžiam.

- Ką patartum tiems, kurie šiuo metu nežino, ką nori veikti gyvenime?

- Visų pirma, noriu pasakyti: tai ne pasaulio pabaiga. Žinau daug žmonių, kuriems jau per 30 ir vis dar ieško savo kelio. Reikia išbandyti daug dalykų ir žiūrėti, prie ko linksta širdis. Susidėlioti prioritetus. Galbūt norite dirbti tai, kas atneš didesnę pelną, o gal norite prisidėti prie visuomenės labo ir t.t. Mes daug sprendimų gyvenime priimame impulsyviai ar veikiami kitų, todėl patarčiau įsiklausyti į SAVO vidinį balsą, nebijoti klausti. Galbūt taip ir atrasite savo kelią.

- Ko palinkėtum gimnazistams?

- Svajoti yra labai svarbu, bet tikėti – dar svarbiau. Būkit atviri plačioms idėjoms ir išlįskite iš savo dėžutės. Nebijokit priimti iššūkių ar daryti klaidų, o svarbiausia – pasimokykit iš jų. Išnaudokit kiekvieną gyvenimo minutę naudingai ir būkit dėkingi absoliučiai už viską.

Vaida RAČKAUSKAITĖ,
žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ redaktorė

JAV - žingsnis, kurį galėtų žengti kiekvienas?

Praėjusių vasarą svečiavausi pas dėdę, gyvenantį Jungtinėse Amerikos Valstijose, Čikagoje. Ten būdama susitikau su buvusią janonietę Gabija Ulčinaite, kuri Čikagoje gyvena jau dvejus metus. Susitikimas praėjo labai sklandžiai ir įdomiai: buvo rimtų, priverčiančių rimtai susimąstyti apie savo gyvenimą ir ateitį pokalbių, juoko, linksmy, lenvabūdiškų temų, patarimų, net ir filosofinių pamąstymų. Iš kavinės, kurioje susitikome, išėjau pilna naujų idėjų, motyvacijos bei užsidegimo. Supratau, jog Gabija – neeilinis žmogus, kurio energijos, ryžto bei požiūrio į pasaulį gali pavydėti kiekvienas.

„Tebūnie šviesa“ skaitytojams - išskirtinis interviu su Gabija.

Gabija „Starbucks“ kavinėje.

- Kaip ir kodėl sugalvojai studijuoti ir gyventi šalyje, kurioje pradžia tikrai nelengva? Juk daug paprasčiau išvažiuoti į bet kurią Europos valstybę - kelias artimesnis bei paprastesnis.

- Į Ameriką pirmą kartą atvažiavau, būdama dvylikos. Viskas mane labai žavėjo ir domino – grįžau pilna įspūdžių ir nuotykių. Po poros metų vėl teko apsilankyti šioje šalyje, daugiau pakeliauti, plačiau susipažinti su įvairiomis kultūromis. Jausdavaisi kaip filme. Taip gimė svajonė – po gimnazijos mokytis Amerikoje. Buvau pasiryžusi bet kokiai pradžiai. Esu žmogus, nebijantis iššūkių ir nesirenkantis lengvo kelio.

- Su kokiais didžiausiais iššūkiais susidūrei?

- Baigiau Juliaus Janonio gimnaziją 2016 metais ir tą pačią vasarą atsikrausčiau į Čikagą. Planavau pirmus metus ar pusmetį nesimokyti niekur ir suprasti, koks iš tikrųjų yra mano pašaukimas, todėl pradėjau nuo anglų kalbos kursų. Patekau į aukščiausią lygį. Mokiasiu apie Amerikos švietimo sistemą, reikalavimus, kitus akademinius dalykus, kuriuos privaloma žinoti, studijuojant koledže/universitete. Mokiasiu Čikagos istoriją, gilinausi į Amerikos politinę sistemą bei tuo momentu vykusius rinkimus tarp Donald Trump ir Hilary Clinton, pilietinių teisių judėjimą 1960 metais. Po pusmečio pradėjau mokslus koledže, kuriame vis dar mokausi. Iššūkiai... Iš pradžių vis pasiilgdavau šeimos, draugų, namų, paprastų lietuviškų patiekalų, aplinkos... Taip pat laiko skirtumas didžiulis, todėl

kartais iškyla problemų komunikuoti.

- Kas tau labiausiai suteikia motyvacijos?

- Atvažiavau į Ameriką su didele motyvacija. Lietuvoje irgi jos nestokojau. Jei kada nors jaučiuosi blogai ar nenoriu daryti tam tikrų dalykų, prisimenu, kodėl atvykau į Ameriką. Žinojimas, jog visada svajoju čia gyventi ir siekti savo svajonių mane labiausiai motyvuoja. Surandu daug priežasčių būti dėkinga. Į viską žvelgiu kritiškėmis akimis, nepriimu impulsyvių sprendimų. Daug svajoju. Svajonės mane labai motyvuoja, nes žinau, kad jos visada išsipildo.

- Ką veiki laisvalaikiu?

- Laisvalaikio beveik neturiu (cha cha). Mokausi labai daug, dirbu taip pat daug, esu savo koledžo garbės mokių organizacijos prezidentė, verslo klubo DECA narė, esu senatorė koledžo studentų valdžioje, narė klubų ir organizacijų komitete, prisidedu prie koledžo laikraščio leidimo - OCCurence klube. Pareigų turiu labai daug: organizuoju visokius seminarus, paskaitas, projektus. Turiu važinėti į įvairias lyderiavimo konferencijas, dalyvauti susirinkimuose, pasiruošti jiems. Bandau nueiti į sporto salę savaitgaliais. Laisvesniu laiku einu į kino teatrą. Mėgaujuos viskuo, ką darau, o labiausiai - kad laiko nešvaistau veltui.

Gabija yra koledžo garbės mokių organizacijos prezidentė, verslo klubo DECA narė, senatorė koledžo studentų valdžioje, narė klubų ir organizacijų komitete. Buvusi „Tebūnie šviesa“ narė prisideda prie koledžo laikraščio leidimo.

Ilgiausias dienos atstumas - šešiasdešimt du kilometrai vienuolikos valandų kelyje. Įsimintiniausia diena - aštuonios valandos liūtyje. Atėjus į nakvynės vietą viskas vyksta įprastai: pasitinka savanoris arba dar-sveikata, koks oras, ką sutiksi, kokiomis buotojas, kuris paskiria lovą, vietomis eisi – o galbūt kažkuriame užantspaudoja pasą.

Camino. Dešimtą vakaro nakvynės namai nurimsta, gesinama šviesa. „Negalima suplanuoti daugiau nei dviejų dienų į priekį, nes nežinai, kokia bus diena, kokia bus sveikata, koks oras, ką sutiksi, kokiomis miestelyje norėsi praleisti ir visą dieną. Šis kelias

1000 kilometrų Danutė Kratukienė įveikė pati viena. Mokytoja sako, jog grįžo pasikeitusi: su nauju džiaugsmu, viltimi, tikėjimu.

Dar vienas simbolis, kuris lydi piligrimus tai - piligrimo kriauklė, paprasta geldelė, kuri žygyje įgyja kitą prasmę - jos nunešimas iki Santjago de Kompostelos, miesto, kuris šiandien laikomas šv. Jokūbo kelio pabaiga, yra simbolinis. Ši kriauklė - tai kelyje sukaupta patirtis, emocijos, drauge mintys, jausmai, maldos. Visa tai nunešama iki Santjago katedros, kurioje palaidotas apaštalas šv. Jokūbas, pirmasis nuėjęs šį kelią.

Po to prausimasis, skalbimas, maisto gaminimas, pokalbiai su kitais piligrimais, dalijimasis dienos įvykiais. Viena iš linksmiausių vakaro dalių - kalbėtis su japonu, belgu, ispanu, lenku ar anglu apie jų batus.

visiškas pasitikėjimas Dievo Apvaizda: ką ir kur valgysi ar gersi, su kuo susitiksi ir ką pamatysi“, - pasakoja mokytoja Danutė.

Verta sofos gyvenimą pakeisti žygio batais

Remdamasi savo patirtimi, mokytoja Danutė Kratukienė išmintingai pataria: „Šį kelią verta ir netgi būtina nueiti kiekvienam, nes tai kelionė, kuri keičia pirmiausia mus pačius“. Danutė ne kartą įsitikino: kelionės teikiamas džiaugsmas, aistra įveikti iššūkius suteikė neįkainojamos patirties ir žinių. Kiekviena žygio diena buvo kitokia ir kartu panaši į visas prieš tai buvusias. Mokytoja visus ragina: drąsos - patogų sofos gyvenimą pakeisti į žygio batus.

Viskas ar net daugiau nei mokytojai Danutei reikėjo žygyje, buvo nelengva, bet panešama kuprinė.

Dima ŠIROV,
žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ narys

2017 - 2018 m.m. Lietuvos mokyklų žaidynių nugalėtojų apdovanojimai

Lietuvos mokyklų žaidynėse 2017-2018 m.m. mūsų gimnazija švenčia stipriai, nes gimnazijų ir vidurinių mokyklų pirmoje grupėje iškovojo I vietą.

Ši pergalė svarbi visai mūsų gimnazijos bendruomenei, o ypač sportininkams. Su šia pergale rugsėjo 18 dieną Valdovų rūmuose mus sveikino švietimo ir mokslo ministrė Jurgita Petrauskienė, Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudžinevičiūtė bei Seulo olimpinio žaidynių čempionai ir prizininkai.

Sveikiname Metų mokytoją Valentina!

Minint Tarptautinę mokytojų dieną, dešimčiai Šiaulių miesto pedagogų buvo įteikti Metų mokytojo apdovanojimai. Nusipelnusiame dešimtuke – ir mūsų gimnazijos fizikos mokytoja ekspertė Valentina Rakužienė.

Juliaus Janonio gimnazijoje daugiau nei dešimt metų veikia V. Rakužienės vadovaujamas jaunųjų mokslininkų klubas „MES“. „Matau, kaip klubo nariai bendrauja tarpusavyje, ir tas bendrystės jausmas toks stiprus, kaip šeimoje. Tuo labai džiaugiuosi ir didžiuojuosi“, – sako mokytoja.

O gera mokykla – tikrai ne ta, kuri puikuojausi reitingų viršūnėse, kurioje dešimtimis vykdomi beverčiai projektai. Gera yra ta, į kurią mokiniai noriai sugrįžta po savaitgalio, po atostogų, po išleistuvių, po daugelio metų, į kurią atveda savo vaikus. Manau, kad man labai pasisekė – dirbu puikioje mokykloje.

– Studijuojant, dirbant niekuomet nesusidūrėte su požiūriu, kad fizika skirta ne „moteriškoms smegenėlėms“?

– Su tokiu požiūriu susiduriu tik tada, kai nueinu į kokią nors elektronikos prekių parduotuvę. Vadybininkai pamato, kad atėjo pagyvenusi moteris, ir pradeda sekti pasakėles, kurios neturi nieko bendro nei su realybe, nei su fizika. Po to labai nusitemba, kad pasakėlėmis nepatikėjau (šypsosi).

Beje, mūsų gimnazijoje turime gana įdomų reiškinį: mergaičių, pasirinkusių fiziką, turbūt yra ne mažiau nei berniukų. Fizika apskritai yra sunkus mokslas. Jeigu paklaustumėte pradinuko, kokios pamokos jam atrodo baisiausios, jis garantuotai atsakytų, kad fizika, chemija. Nors to dar nesimokė, jau žino (šypsosi). Todėl per pirmąją pamoką turiu tokį ritualą. Klausiu gimnaziją atėjusių devintokų, kam fizika nėra mėgstamiausias dalykas. Praktiškai visi sąžiningai pakelia rankas. Tuomet klausiu, kas ketina rinktis fiziką 11 ar 12 klasėse. Viena kita ranka. Prašau, kad prisimintų šitą „statistiką“ po poros metų. Smagu matyti, kad tie mokiniai, kurie prieš dvejus metus sakė: „Fizika – ne man, niekada jos nesirinksiu, nesuprasiu“, sėkmingai mokosi ją aukštesniu lygiu, laiko valstybinį egzaminą, sieja su ja gyvenimą. Mane tai džiugina. Jei nors vienam mokiniui pavyko įrodyti, kad fizika nėra tokia jau baisi, vadinasi, dirbu ne veltui.

– Šiais laikais mokytojai raginami, netgi, sakyčiau, spaudžiami būti išmanūs. Jūs – išmani mokytoja?

– Turiu puikios įrangos, ją naudojuosi. Vaikams rodau procesų vizualizacijas, kartu tyrinėjame interaktyvius objektus, naudojames išmaniaisiais įrenginiais, bet smagiausia būna, kai jie po viso šito paprašo: gal galite dabar lentoje paaiškinti? Todėl dar neišsižadėkime kriedos (šypsosi). Mes nepagalvojame, kad dabartinė karta jau yra persisotinusi technologijų. Kartais vaikai patys sako: bereikia tik spragintų kukurūzų ir pamokoje sėdėsime kaip kino teatre.

– Kokiais savo mokinių pasiekimais labiausiai didžiuojatės? Galbūt dalyvavimu minėtuose pasauliniuose, tarptautiniuose konkursuose?

– Turbūt didžiausias pasiekimas yra tas, kad daugiau nei dešimt metų gimnazijoje veikia mūsų jaunųjų mokslininkų klubas „MES“. Turime tradiciją: kiekvienais metais buvę ar esami klubo nariai tarpušventy susirenka šiame kabinete. Matau, kaip jie bendrauja tarpusavyje, ir tas bendrystės jausmas toks stiprus, kaip šeimoje. Tuo labai džiaugiuosi ir didžiuojuosi.

– Pabaigai: ar Lietuvoje mokytoju būti gera?

– Aš negaliu atsakyti už visus kolegas: Lietuvoje būti mokytoju gera ar bloga. Bet jeigu vis dar tebesėdžiu pedagogo rogėse, man, matyt, yra gera.

Parengta pagal Etaplus

Pristatytas fotografijų albumas ŠIAULIŲ BERNIUKŲ GIMNAZIJA

Rugsėjo dvidešimt septintą dieną Juliaus Janonio gimnazijoje įvyko fotografijų albumo ŠIAULIŲ BERNIUKŲ GIMNAZIJA (XIX a. II p. – XX a. I p.) pristatymas. Albume pristatomos Šiaulių berniukų gimnazijos, apimančios 100 metų laikotarpį, fotografijos. Jose užfiksuotas kasdieninis gimnazijos bendruomenės – mokytojų ir mokinių – gyvenimas: bendruomenė, pamokos, šventės, laisvalaikis.

Į renginį konferencijų salėje susirinko albumo rengėjai, mokytojai, gimnazistai, svečiai. Leidinio pristatymą daina apie Lietuvą pradėjo gimnazijos choras „Viva melodica“. Trys gimnazijos moksleiviai, įkūniję Vasario 16-osios akto signatarus – Airis Kairys, Edgaras Sviščiovas ir Gražvydas Jakumas – papasakojo įdomių faktų iš gimnazijos istorijos. Gimnazijos direktorius Rimas Budraitis, pristatydamas albumo rengimo procesą, rengėjus, sakė: „Kartais pavadinu gimnaziją šventa vieta“. Direktorius dėkojo leidinio sudarytojams „Aušros“ muziejaus specialistei, gimnazijos muziejaus dar-

Direktorius Rimas Budraitis, leidinio sudarytojai „Aušros“ muziejaus specialistė, gimnazijos muziejaus darbuotoja Birutei Lukošūtė ir idėjos autorius advokatas, kultūrologas Jonas Nekrašius.

buotojai Birutei Lukošūtėi, idėjos autoriui advokatui, kultūrologui Jonui Nekrašui, fotomenininkui, knygos dizainą kūrui Vilmantui Dambraskui, visiems, prisidėjusiems prie albumo gimimo.

Pakviestas tarti žodį, J. Nekrašius teigė: „Esame atsakingi už praeitį“. Buvęs gimnazijos auklėtinis pripažino, kad šis projektas iki šiol stebina jį patį, niekada nebūtų patikėjęs, kad suorganizuos kažką panašaus. „Idėja yra idėja, bet už tai, kad žodis tapo kūnu, turime būti dėkingi būtent direktoriui Rimui Budraičiui, jo entuziazmui ir nuolatiniam rūpesčiui,“ – pabrėžė leidinio idėjos autorius.

Albume panaudota Šiaulių Juliaus Janonio gimnazijos istorijos Jono Krivicko muziejaus, Šiaulių „Aušros“ muziejaus, Lietuvos valstybės istorijos archyvo, asmeninių profesorius Vytenio Rimkaus, kolekcininkų Petro Kaminsko, Arvydo Skėrio archyvų medžiaga. Sutalpinta apie du šimtai nuotraukų, tiesa, portretų yra nedaug. Su senosiomis fotografijomis dirbęs žinomas Šiaulių dizaineris, fotomenininkas Vilmantas Dambraskas neslėpė: kai kurios nuotraukos buvo gana prastos kokybės, teko sugaišti nemažai laiko, jas tvarkant.

Albumo sudarytojai: gimnazijos muziejaus vadovė Birutė Lukošūtė, Jonas Nekrašius, dizaineris Vilmantas Dambraskas, redaktinės kolegijos pirmininkas Rimas Budraitis, narė Rita Margevičienė, redaktorė Lina Kazlauskaitė, vertėja į anglų kalbą Soveiga Sušinskienė, techninis redaktorius Artūras Jaugėla.

Albumas išleistas gimnazijos bičiulio ir rėmėjo Australijos lietuvių Kazimiero Butkaus (1916–2013) lėšomis. Tiražas 1000 egzempliorių. Spausdino UAB Šiaulių spaustuvė.

Kalbino Miglė PETKUTĖ,

žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ specialioji korespondentė

Dailės mokytojų parodoje „XIII“- ir mūsų mokytojos

Spalio 4 dieną „Laiptų galerijoje“ atidaryta Šiaulių miesto ir regiono dailės mokytojų kūrybos darbų paroda „XIII“. Joje su savo darbais dalyvavo ir mūsų gimnazijos dailės mokytojos Daiva Leliukienė, Ingrida Budraitienė ir Marytė Ruzgytė.

Tapo gražia tradicija, kad miesto dailės mokytojai tarptautinę Mokytojų dieną švenčia pristatydami savo kūrybą. Jau 13-ąjį kartą „Laiptų galerijoje“ pedagogų – kūrėjų artimieji, kolegos, mokiniai ir visi besidomintieji turėjo galimybę pamatyti ir įvertinti, kas sukurta per metus, kokias naujas idėjas autoriai įgyvendino savo darbuose. Šiemetinėje parodoje savo kūrybą eksponuoja per 20 Šiaulių miesto ir Šiaulių regiono dailės pedagogų. Jie kūrė natūrmortus. Ne vienas, ekspozicijai pateikęs darbus mokytojas neslepia – buvo labai įdomus iššūkis.

Gimnazijos inf.

Šiaulių miesto ir regiono dailės mokytojų parodoje „XIII“ su savo darbais dalyvavo ir mūsų gimnazijos dailės mokytojos Daiva Leliukienė, Ingrida Budraitienė ir Marytė Ruzgytė.